

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संन्यासेकताबुद्धिर्येनतं ॥ ५६ ॥ सर्वाः क्रियाः उत्सर्गेऽद्यादयः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मोक्षं संन्यासं त्यक्तुं मनोदधे उत्सृष्टानां मग्नीनां पुनराधानं कर्तुमैच्छत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ जैगीषव्येतत्त्वविदितपोनास्ति पूर्वस्य तपसोदग्धत्वात् क्रियमाणस्य चाश्लेषात् तथा च श्रुती भवतः तद्यथैषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते तैव हास्य सर्वपाप्मानः प्रदूयन्ते तद्यथा पुष्करपलाशे आ
 ततो बुद्ध्या व्यगणयद्देवलो धर्मयुक्तया ॥ दृष्ट्वा प्रभावं तपसो जैगीषव्यस्य योगजं ॥ ५३ ॥ ततो ब्रवीन्महात्मानं जैगीषव्यं स देवलः ॥ विनयावनतो राजन्नुपसर्प्य
 महामुनिं ॥ ५४ ॥ मोक्षधर्मं समास्थातुमिच्छेयं भगवन् न हं ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा उपदेशं चकार सः ॥ ५५ ॥ विधिं च योगस्य परं कार्याकार्यस्य शास्त्रतः ॥ संन्यास
 कृतबुद्धितंततो दृष्ट्वा महातपाः ॥ ५६ ॥ सर्वाश्चास्य क्रियाश्चक्रे विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संन्यासकृतबुद्धितं भूतानि पितृभिः सह ॥ ५७ ॥ ततो दृष्ट्वा प्ररुरुदुःकोस्मा
 न्संविभजिष्यति ॥ देवलस्तु वचः श्रुत्वा भूतानां करुणं तथा ॥ ५८ ॥ दिशो दशव्याहरतां मोक्षं त्यक्तुं मनोदधे ॥ ततस्तु फलमूलानि पवित्राणि च भारत ॥ ५९ ॥ पु
 ष्पाण्योषधयश्चैव रोरुयंतिसहस्रशः ॥ पुनर्नो देवलः क्षुद्रो नूनं छेत्स्यति दुर्मतिः ॥ ६० ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो दत्तवानावबुध्यते ॥ ततो भूयो व्यगणयत्स्व बुद्ध्या
 मुनिसत्तमः ॥ ६१ ॥ मोक्ष्ये गार्हस्थ्यधर्मे वा किं नु श्रेयस्करं भवेत् ॥ इति निश्चित्य मनसा देवलो राजसत्तमः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वा गार्हस्थ्यधर्मं समोक्षधर्मं मरोचयत् ॥
 एवमादीनि संचिंत्य देवलो निश्चयात्ततः ॥ ६३ ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिं परं योगं च भारत ॥ ततो देवाः समागम्य बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ ६४ ॥ जैगीषव्यं तपश्चास्य
 प्रशंसन्ति तपस्विनः ॥ अथाब्रवीद्दृषिवरो देवान्वैनारदस्तथा ॥ ६५ ॥ जैगीषव्येतपो नास्ति विस्मापयति यो सितं ॥ तमेवं वादिनं धीरं प्रत्यूचुस्ते दिवौकसः ॥ ६६ ॥
 नैवमित्येव शंसन्तो जैगीषव्यं महामुनिं ॥ नातः परतरं किंचित्तुल्यमस्ति प्रभावतः ॥ ६७ ॥ तेजसस्तपसश्चास्य योगस्य च महात्मनः ॥ एवं प्रभावो धर्मात्मा जैगीष
 व्यस्तथासितः ॥ तयोरिदं स्थानवरं तीर्थं चैव महात्मनोः ॥ ६८ ॥ तत्राप्युपसृश्य ततो महात्मा दत्त्वा च वित्तं हलभृद्विजेभ्यः ॥ अवाप्य धर्मं परमार्थं कर्माजगाम सो
 मस्य महत्सुतीर्थं ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती ० सारस्व ० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ वैशंपायन
 उवाच यत्रेजिवानुदुपतीराजसूयेन भारत ॥ तस्मिंस्तीर्थे महानासीत् संग्रामस्तारकामयः ॥ १ ॥ तत्राप्युपसृश्य बलो दत्त्वा दानानि चाल्मवान् ॥ सारस्वतस्य
 धर्मात्मा मुनेस्तीर्थं जगाम ह ॥ २ ॥ तत्र द्वादशवार्षिक्यामनादृष्ट्यां द्विजोत्तमान् ॥ वेदानध्यापयामास पुरा सारस्वतो मुनिः ॥ ३ ॥

पोनश्लिष्यन्त एवमेवामुष्मिन्पापं कर्मनाश्लिष्यत इति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ असितः देवलः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इति श ० गदा ० नै ० भास्तभा ० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ यत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥